

ข้อสอบวัดผลปลายภาค
โรงเรียนดงรักวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

วิชา ภาษาไทย ๔

รหัสวิชา ท๒๒๑๐๒

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

จำนวน ๖๐ ข้อ

๓๐ คะแนน

เวลา ๑ ชั่วโมง

ชื่อ _____

เลขที่ _____

ชั้น _____

คำชี้แจง ๑. ข้อสอบเป็นชนิดปรนัยเลือกตอบ ๔ ตัวเลือก

๒. กาเครื่องหมายกากบาท (X) ที่ชัดเจนในช่องที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวลงในกระดาษคำตอบ

๓. ห้ามทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในกระดาษคำถามหากไม่ได้รับอนุญาต

๔. หมดเวลานำกระดาษคำถามและกระดาษคำตอบส่งที่ครูผู้ควบคุมห้องสอบ

๑. องค์ประกอบใดของประโยคที่อาจมีหรือไม่มีก็ได้ ก. ส่วนขยาย ข. ภาคแสดง ค. ภาคประธาน ง. ภาคประธานและภาคแสดง	๕. คำตายมีตัวสะกดในแม่ใด ก. กน กม เกย ข. กก กน กบ ค. กง กน กม ง. กก กต กบ
๒. คำที่ขีดเส้นใต้ในประโยคใดที่เน้นผู้ถูกกระทำ ก. <u>ฉัน</u>ถูกแม่ดู ข. <u>ฝน</u>ตกตอนเย็น ค. <u>ชาคริต</u>เล่นฟุตบอล ง. ใครซื้อ<u>กล้วย</u>เตี้ยมา	๖. ข้อใดเป็นคำประสมทุกคำ ก. คนคร้ว คนรถ คนเดิน ข. ตาปลา ตาน้ำ ตาข้า ค. รรราง รรขยะ รรเมล์ ง. เรือฟ่ง เรือหางยาว เรือผุ
๓. “ลมร้อนพัดมาอบอ้าว” คำใดที่ขยายประธานของประโยค ก. มา ข. พัด ค. ร้อน ง. อบอ้าว	๗. คำประสมในข้อใดแสดงความหมายในทางไม่ดี ก. ตาไว ข. หูไว ค. มือไว ง. ปัญญาไว
๔. คำในข้อใดมีคำตายทุกคำ ก. เลือก แบบ นิด ข. อย่า เพิ่ง เปื้อ ค. เกลือ ไทย ดี ง. ทุก สิ่ง ชาย	๘. ข้อใดไม่ใช่คำประสม ก. ไม่จิ้มฟัน ข. เรือรบหลวง ค. น้ำตาลมะพร้าว ง. หมูเห็ดเปิดไก่

๙. “แม่ของฉันทักผ้าพันคอ”จากประโยคข้างต้นคำไหนเป็นภาคประธานและคำไหนเป็นภาคแสดง ก. ภาคประธาน=แม่ของฉันทัก ภาคแสดง=ฉันทัก ข. ภาคประธาน=ฉันทัก ภาคแสดง=แม่ของฉันทัก ค. ภาคประธาน=ผ้าพันคอ ภาคแสดง=แม่ ง. ภาคประธาน=ฉันทัก ภาคแสดง=ผ้าพันคอ ๑๐. ประโยคต่อไปนี้เป็นประโยคความเดียว ก. หมาเห่า ข. เธอจะกินขนมหรือดื่มนม ค. แม่ไปตลาด ง. แมวด้วน้อยร้องเหมียวเหมียว ๑๑. ประโยคใดเป็นประโยคความรวม ก. สุนัขเลี้ยงยูกาซาด ข. ฉันทรักเขามากแต่ทว่าเขากลับไม่รักฉันเลย ค. เธอเป็นคนเห็นแก่ตัว ง. ฉันทูโทรศัพท์ ๑๒. ข้อใดคือประโยคความซ้อน ก. นักพิราบ ข. ฉันทกินข้าวผัด ค. กระเป๋าทิ้งวางอยู่บนโซฟาเป็นของพ่อ ง. เขาชอบอ่านหนังสือหรือชอบเขียนหนังสือ ๑๓. “เพราะเธอเป็นคนเห็นแก่ตัวจึงไม่มีใครคบค้าสมาคมด้วย” จากประโยคข้างต้นประโยคใดเป็นประโยคเหตุ ก. เธอเป็นคนเห็นแก่ตัว ข. ไม่มีใครคบค้าสมาคมด้วย ค. เพราะ ง. จึง	๑๔. คำในข้อใดเป็นคำประสม? ก. น้ำมาก ข. นำน้อย ค. น้ำลาย ง. น้ำไหล ๑๕. คำในข้อใดไม่เป็นคำประสม? ก. เสือกัก ข. เสือก่า ค. เสือกล้ำ ง. เสือกั่นหนาว ๑๖. คำในข้อใดไม่ใช่คำประสม? ก. ปากหวาน ข. ปากบอน ค. ปากเบา ง. ปากแตก ๑๗. ข้อใดเป็นคำประสมที่เกิดจากค่านามประสมกับคำกริยา? ก. หน้าม้า ข. กล้วยไม้ ค. แม่เลี้ยง ง. คอห่าน ๑๘. ข้อใดเป็นคำซ้อนเสียง ? ก. ถ้วยโถโอชาม ข. ถู่น่องรองเท้า ค. เออะอะมะเทิง ง. น้ำใสใจจริง ๑๙. ข้อใดคือลักษณะของคำซ้อน ? ก. เกิดจากคำมูลที่มาจากไทยเท่านั้น ข. เกิดคำมูลที่มีความหมายต่างกันมาซ้อนกัน ค. นำคำมูลคำเดียวกันมาซ้อนกัน ง. คำมูลที่มีความหมายอย่างเดียวกันหรือทำนองเดียวกันมาเรียงซ้อนกัน
---	--

๒๐. ข้อใดมีคำซ้อนเพื่อเสียงมากที่สุด ? ก. คนอ่อนแอมีจะเจ็บบอดแอด ข. นำเห็นใจเธอที่ไม่รู้โอโหน่อิเหน่ ค. คนหลุกหลิกเหลาะแหละจะหละหลวม ง. เขาส่งเสียงโหวกเหวกอยู่หน้าบ้าน ๒๑. ข้อใดมีคำซ้อนมากที่สุด ? ก. เธออดทนระอาใจกับความจองทองพองชนของเขา ข. เธอขับไล่ไล่ส่งเขาเพราะมาอะอะมะเทิง ตีรันฟันแทงที่หน้าบ้าน ค. เพราะไว้นื้อเชื่อใจเธอจึงให้เขามาคลุกคลีตีโมง ง. เขาต้องอกไหม้ไส้ขมเพราะมีดหน้าตาตาย ๒๒. ข้อใดมีคำซ้อนมากที่สุด ? ก. น้องทำเสียงอ้อแอ้คลานเตาะแตะมาหาฉัน ข. ขอทานแต่งตัวมอมแมมกินอาหารอย่างมูมมามเลอะเทอะเปรอะเปื้อน ค. เธอเดินเคื่องคว้างมองหาใครสักคนให้ช่วยเหลือ ง. เพราะความขัดแย้งเธอจึงถูกกักขังอย่างลึกลับ ๒๓. ข้อใดมีคำซ้อนที่เป็นคำกริยาทุกคำ ? ก. บ้านเมือง ระอาใจ ว่าง่าย ข. ตกหล่น ค้าขาย เดินเหิน ค. เจ็บไข้ ฆ่าฟัน อ้วนพี ง. งามวิไล กดขี่ เขี่ยเขย ๒๔. เหตุใดจึงมีการยืมคำมาใช้ในภาษาไทย ก. เพราะมีความสัมพันธ์ทางการค้า การทูต ข. เพราะในปัจจุบันมนุษย์มีความหลากหลาย ค. เพราะมีการประชาสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอ ง. เพราะภาษาต่างประเทศมีมากจึงต้องนำมาใช้ในภาษาไทยบ้าง ๒๕. ในข้อใดไม่ใช่คำไทยแท้ ก. มะพร้าว ข. มะม่วง ค. ตะใคร ง. อุ่น	๒๖. อาม่าชอบกินบะหมี่เกี๊ยว เจาก๊วย และโอเลี้ยง” ชื่ออาหารที่กล่าวถึงมาจากภาษาใด ก. ไทยแท้ ข. เขมร ค. ขวา ง. จีน ๒๗. ข้อใดเป็นคำที่มาจากภาษาอังกฤษทุกคำ ก. อีโป ซูป ไอศกรีม ข. เทนนิส คิว บุปเฟ่ต์ ค. ฟิวส์ เรดาร์ โซเฟอร์ ง. จับกัง กอล์ฟ ลิตร ๒๘. ข้อใดเป็นคำที่มาจากภาษาต่างประเทศทุกคำ ก. สมัคร กีตาร์ ข. บันได แก้วน้ำ ค. ทูเรียน มะขาม ง. เกาเหลา ข้าวเป่ล่า ๒๙. “ยูโด” เป็นชื่อศิลปะการป้องกันตัว เป็นคำที่มาจากภาษาใด ก. โปรตุเกส ข. ฝรั่งเศส ค. อังกฤษ ง. ญี่ปุ่น ๓๐. “ฝรั่งคนนั้นดื่มน้ำเต้าหู้ขณะนั่งรถแท็กซี่และอ่านหนังสือเกี่ยวกับกัมพูชาราตรี เมื่อปอดศรีษะจึงหยิบการบูรมาบรรเทาอาการวิงเวียน” ข้อความดังกล่าวใช้ภาษาต่างประเทศในภาษาไทยกี่ภาษา ก. ๘ ภาษา ข. ๗ ภาษา ค. ๖ ภาษา ง. ๕ ภาษา
---	---

๓๑. ข้อใดให้ความหมายของการพูดได้ถูกต้องชัดเจนที่สุด ก. การติดต่อสื่อสารของมนุษย์ด้วยการใช้ถ้อยคำและน้ำเสียง ข. พฤติกรรมการใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงและอากัปกิริยาของมนุษย์ ค. การเปล่งเสียงออกมาเป็นถ้อยคำเพื่อการระบายอารมณ์ของมนุษย์ ง. การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดไปยังผู้ฟังด้วยน้ำเสียง ถ้อยคำและกิริยาท่าทางต่าง ๆ ๓๒. “เมื่อมีการชุมนุมประท้วงนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็มักจะมีตัวแทนฝ่ายรัฐบาลมาเจรจาทำความเข้าใจแก่กลุ่มผู้ประท้วงอยู่เสมอ” จากข้อความนี้ชี้ให้เห็นว่าการพูดมีความสำคัญอย่างไร ก. การคลี่คลายเหตุการณ์ ข. การเมืองภายในประเทศ ค. มนุษย์สัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน ง. การปกครองและควบคุมสังคม ๓๓. ส่วนวนคำในข้อใดแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการพูด ก. พูดไปสองไพเบี้ย นิ่งเสียตำลึงทอง ข. พูดดีเป็นศรีแก่ตัว พูดชั่วอัปราชัย ค. สำเนียงส่อภาษา กิริยาส่อสกุล ง. ปากปราศรัย ใจเชือดคอ ๓๔. องค์ประกอบใดของการพูดที่สามารถชี้วัดได้ว่าการพูดในครั้งนั้นสัมฤทธิ์ผล ก. ผู้ฟัง ข. ข.สาร ค. สื่อ ง. ผลตอบสนอง	๓๕. ข้อใดให้ความหมายของการพูดต่อหน้าชุมชนได้ถูกต้องชัดเจนที่สุด ก. การที่บุคคลแสดงความรู้ ความรู้สึกต่อหน้าคู่สนทนา ข. การที่บุคคลเสนอแนะข้อคิดเห็นต่อหน้าที่ประชุมสาธารณะ ค. การที่บุคคลกล่าวแสดงความรู้สึคนึกคิดของตนในห้องบันทึกเสียง ง. การที่บุคคลพูดแสดงความรู้ ความรู้สึกนึกคิดต่อหน้าผู้ฟังจำนวนมาก ๓๖. ข้อใดเป็นความจำเป็นในการพูดต่อหน้าชุมชน ก. เพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์ในหมู่คณะ ข. เพื่อขอร้องผู้อื่นให้เห็นความสำคัญของตน ค. เพื่อถ่ายทอดวิทยาการใหม่ ๆ สู่บุคคลอื่น ง. เพื่อให้สมาชิกในสังคมฝึกฝนและนำไปปฏิบัติได้ ๓๗. การพูดในข้อใดมีจุดมุ่งหมายเพื่อจรรโลงใจผู้ฟัง ก. การเล่าประสบการณ์ชีวิต ข. การเชิญชวนให้เลิกสูบบุหรี่ ค. การพูดหาคะแนนเสียงสนับสนุน ง. การพูดชี้แจงให้ตระหนักในภัยของโรคเอดส์ ๓๘. การโฆษณาสินค้าที่เราพบเห็นในชีวิตประจำวัน จัดเป็นการพูดเพื่อจุดมุ่งหมายใด ก. การพูดเพื่อจรรโลงใจ ข. การพูดเพื่อโน้มน้าวใจ ค. การพูดเพื่อค้นหาคำตอบ ง. การพูดให้ความรู้และข้อเท็จจริง
--	---

๓๙. การกล่าวคำปราศรัยของบุคคลสำคัญ จัดเป็นการพูดในรูปแบบใด ก. การแสดงสุนทรพจน์ ข. การแสดงปาฐกถา ค. การสัมภาษณ์ ง. การอภิปราย ๔๐. ข้อใดคือความหมายของวรรณกรรมพื้นบ้าน ก. วรรณกรรมที่ชาวบ้านสร้างขึ้นมากในท้องถิ่นของตน ข. วรรณกรรมที่ชาวบ้านสร้างขึ้นมากโดยใช้ภาษาในท้องถิ่นและสืบทอดโดยการเล่า ค. วรรณกรรมที่ชาวบ้านสร้างขึ้นเพื่อแสดงเอกลักษณ์ของท้องถิ่นตัวเอง ง. วรรณกรรมที่ชาวบ้านสร้างขึ้นมากให้เป็นสมบัติของลูกหลาน ๔๑. ข้อใดคือลักษณะวรรณกรรมท้องถิ่น ก. ภาษาที่ใช้เป็นภาษาถิ่น ข. ลีลาการแสดงทันสมัย ค. การแต่งกายทันสมัย ง. คำประพันธ์ ๔๒. ข้อใดไม่ได้หมายถึงวิธีการถ่ายทอดวรรณกรรมท้องถิ่น ก. แบบลายลักษณ์อักษร ข. แบบสัญลักษณ์ ค. แบบมุขปาฐะ ง. แบบผสมผสาน ๔๓. วรรณกรรมท้องถิ่นประเภทใดที่จะต้องใช้คำที่ศักดิ์สิทธิ์หรือทำให้เกิดความน่าเชื่อถือ ก. เพลง ข. ตำนาน นิทาน นิยาย ค. ปริศนาคำทาย ก. ง. พิธีกรรม	๔๔. ศรีธนญชัย เป็นวรรณกรรมท้องถิ่นประเภทใด ก. เพลง ข. ตำนาน นิทาน นิยาย ค. ปริศนาคำทาย ง. พิธีกรรม ๔๕. เพลงพื้นบ้านที่ประกอบการทำงาน คือเพลงอะไร ก. เพลงเดินกำรำเคียว ข. หมอลำ ค. เพลงเรือ ง. เพลงฉ่อย ๔๖. เพลงแห่งนางแมวจัดเป็นเพลงชนิดใด ก. เพลงปฏิพากย์ ข. เพลงประกอบการเล่น ค. เพลงประกอบพิธี ง. เพลงเข้าผีเชิญผี ๔๗. ใครคือผู้ทรงพระราชนิพนธ์โคลงสุภาพไตรยางค์ ก. พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ข. พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ค. พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ง. พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ๔๘. โคลงสุภาพไตรยางค์แต่งด้วยโคลงชนิดใด ก. โคลงสองสุภาพ ข. โคลงสามสุภาพ ค. โคลงสี่สุภาพ ง. โคลงต้นบาททฤษฎี ๔๙. โสฬสไตรยางค์มีความหมายตรงตามข้อใด ก. ๓ หมวด หมวดละ ๑๖ ข้อ ข. ๑๖ หมวด หมวดละ ๓ ข้อ ค. ๘ หมวด หมวดละ ๓ ข้อ ก. ๓ หมวด หมวดละ ๕ ข้อ
---	--

๔๙. ข้อใดเป็นสามสิ่งควรเกลียด ก. ชั่วเลวทราม มารยา วิชา ข. เกียจคร้าน วาจาพินเฟือ หยอกหยาบแล แสง ค. ยอ หน้าเนื้อใจเสือ กลับกลอก ง. ความดูร้าย ความหยิ่งกำเริบ อกตัญญู ๕๐. ข้อใดกล่าวถึงการไม่ประมาณตน ก. กำเริบเอิบเกินสกุล หยิ่งก้อ ข. หึงจิตคิดเกลียดคน ดีกว่า ตัวแสบ ค. พักตร์จิตผิดกันประมาณ ยากรู้ ง. พุดมากเปล่าเปลืองปน ปดเหล่าน ๕๑. ข้อใดเป็นสามสิ่งควรจะหวงแทน หรือต่อสู้เพื่อรักษา ก. ความสุขสบาย มิตรดี ใจสบาย ข. ศาสนา ยุติธรรม บำเพ็ญประโยชน์ ค. หนังสือดี เพื่อนดี ใจเย็นดี ง. ชื่อเสียงยศศักดิ์ บ้านเมืองของตน มิตร สหาย ๕๒. สุภาษิตข้อใดที่สอนเกี่ยวกับเรื่องการวางตัวในสังคม ก. มารยาทเรียบเสียมสาร เสียมเงื่อน งามนอ ก. สุจริตจิตโออ้อมอารี ข. เว้นบาปเสาะกัลยาณ มิตรไว้ ค. ควรกล้ากล้ากลัวถ้อย ทั้งหทัย แท้แสบ ๕๓. สุภาษิตข้อใดที่สอนเกี่ยวกับไตรลักษณ์ ก. ปัญญาสติล้ำ เลิศญาณ ข. ขันติมีมากหมั่น สันต ค. สิ่งใดในโลกล้วน เปลี่ยนแปลง ง. เห็นท่างโมหะร้อน วิชา	๕๔. จากโคลงสุภาษิตโสฬสไตรยางค์ข้อใดเป็นสิ่งที่ “ควรไฝ่เฝ้า แต่ตั้งอธิฐาน” ก. สงบระงับดับประสงค์ สิ่งเศร้า ข. ประพฤติเพื่อประโยชน์ศรี สวัสดิ์ทั่ว กันแสบ ค. ปัญญาตรองตรึกล้า ลึกหลาย ง. สิ่งเกษมสุขเปรมปรีดี ดาพรั่ง พร้อมแสบ ๕๕. ความประพฤติในข้อใดที่ควรละเว้น ก. หนึ่งยุติธรรมไปมี เลือกผู้ ข. มากเพื่อนผู้วานการ ชีพได้ ค. หนึ่งขาดปราศโทษ คิดห่อ ใจเหยา ง. อีกหนึ่งหอนรู้คุณ ใครปลุกฝังแสบ ๕๖. สามสิ่งที่เป็นสิ่งเที่ยงแท้ของมนุษย์คือ ข้อใด ก. ปัญญา ฉลาด มั่นคง ข. อนิจจัง ชรา มรณะ ค. หนังสือดี เพื่อนดี ใจเย็นดี ง. ความดูร้าย ความหยิ่งกำเริบ อกตัญญู ๕๗. กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าเป็นผลงานการประพันธ์ของกวีท่านใด ก. .เจเค โรว์ลิง ข. ขทอมส์ เกรย์ ค. .แดน บราวน์ ง. จอห์น แสมพ์เด็น ๕๘. กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าใช้สัญลักษณ์ใดแทนความตาย ก. นกแสก ข. ความมืด ค. เสียงเรไร ง. เสียงระฆัง
---	--

๕๙. แนวคิดหลักของกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า คือข้อใด ก. ทุกชีวิตมีความเสมอภาคกัน ข. ชาวนาเป็นผู้ที่ปลูกข้าวเพื่อเลี้ยงชาวโลก ค. ทรัพย์สิน สมบัติ เงินทองล้วนแต่เป็นของนอกกาย ง. ทุกชีวิตมีความตายเป็นที่พึง ความตายจึงเป็นเรื่องธรรมดาของโลก	๖๐. จากเรื่องกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าเกิดขึ้นที่ใด ก. ชนบทในประเทศไทย ข. ป่าช้าของวัดชนบท ค. วัดโบราณ ง. ธรรมชาติในป่า
--	--